06/07/2019

Ο Δημιουργός των πάντων δεν αδιαφορεί για τον ανθρώπινο πόνο

/ Γνώμες

Γράφει ο π. Αναστάσιος Στεργιώτης

Μεγάλο δυστύχημα θεωρείται για τον άνθρωπο η τύφλωση των γήινων και σωματικών οφθαλμών. Ο τυφλός είναι καταδικασμένος να ζει μέσα σ' ένα πυκνό και αδιαπέραστο σκοτάδι και μην μπορώντας να χαρεί το φως του ήλιου και τις ομορφιές του κόσμου που τον περιβάλλει.

Στα ιερά Ευαγγέλια εξιστορείται η θεραπεία του τυφλού από τον Κύριό μας. Και αυτό συνιστά τρανή απόδειξη για το γεγονός ότι ο Κύριος ορατών και αοράτων και Δημιουργός των πάντων δεν αδιαφορεί για τον ανθρώπινο πόνο και, συνάμα, γνωρίζει πολύ καλά τις δυσκολίες των ανθρώπων και τις ανάγκες τους.
Αφού, λοιπόν, η στέρηση των σωματικών οφθαλμών αποτελεί για τον άνθρωπο μέγιστη συμφορά, είναι εύκολο να φανταστεί κανείς πόσο μεγαλύτερο δυστύχημα αποτελεί για τον άνθρωπο η στέρηση των πνευματικών οφθαλμών.

Η πνευματική τύφλωση και η αποξένωση από το φως του Ευαγγελίου και του Θεού είναι πολύ βαθύτερη και καταθλιπτικότερη διότι είναι τύφλωση της ψυχής, του μυαλού και της συνείδησης.

Όταν θολώσουν οι πνευματικοί οφθαλμοί, τούς οποίους ο ίδιος ο Δημιουργός

εμφύτευσε μέσα στον άνθρωπο για να τον καθοδηγούν προς το Αγαθό, τότε ο άνθρωπος οδηγείται στον όλεθρο. Και υπαίτιος για τον σκοτισμό αυτό είναι αποκλειστικά και μόνο ο ίδιος ο άνθρωπος.

Εάν ο άνθρωπος χρησιμοποιήσει σωστά τις πνευματικές δωρεές και τα θεϊκά χαρίσματα που έχει λάβει, τότε πορεύεται από το καλό στο καλύτερο, βαδίζοντας τον δρόμο της αρετής. Διαφορετικά, αν υποκύψει στην ασέβεια και τις λοιδορίες των ανθρώπων ή βυθιστεί στον εγωισμό, στη φιλαργυρία, στο συμφέρον, στη σκληρότητα και στην ύλη, τότε σκοτίζεται το μυαλό του, διαστρέφεται η καρδιά του και τυφλώνεται ηθικά και πνευματικά. Συνέπεια τούτου είναι να μισεί το δίκαιο και τους ανθρώπους που το τηρούν, επιθυμώντας την εξόντωσή τους. Διότι η ενάρετη ζωή των δικαίων είναι ο καθρέπτης μέσα στον οποίο βλέπει ο ίδιος την παρακμή και την κατάντια του.

Ας πάψει, λοιπόν, ο άνθρωπος να είναι άπληστος, υλιστής, σκληρός και άδικος. Ας πάψει να ζηλεύει τον συνάνθρωπό του και να επιδιώκει διαρκώς την ικανοποίηση του εγωισμού του. Πολλές φορές τα πλούτη και η χλιδή δεν οδηγούν από μόνα τους στην ισορροπία, στην ηρεμία και στην ευτυχία του ανθρώπου αλλά, αντίθετα, οδηγούν σε αδικίες και τύψεις που αρρωσταίνουν τον άνθρωπο, κάνοντάς τον να παραμερίζει τον Θεό. Ας καταβάλει, λοιπόν, ο κάθε άνθρωπος την προσπάθειά του για τον τίμιο επιούσιο, γινόμενος σε όλα μιμητής των Αγίων. Γένοιτο!